

dregger

CEZARY DREGER

Cezary Dreger urodził się 1 grudnia 1941 roku w Warszawie. Tam też ukończył szkołę podstawową oraz liceum ogólnokształcące. Jest absolwentem Wydziału Elektroniki Politechniki Warszawskiej, gdzie uzyskał tytuły i stopnie: magistra inżyniera i doktora nauk technicznych.

Od 1970 roku jest pracownikiem Instytutu Telekomunikacji Politechniki Warszawskiej, od 1981 roku na stanowisku adiunkta. Jest autorem i współautorem 2 książek, 2 skryptów, ponad 20 publikacji, ponad 40 raportów technicznych oraz 5 patentów.

Od początku swojej pracy zajmował się problematyką transmisji danych i w Zespole Modemów Transmisji Danych kierowanym przez Zenona Barana brał udział w opracowaniu urządzeń o przepływności 600/1200 bit/s z binarną modulacją częstotliwości oraz modemów o przepływności 1200/2400 bit/s z binarną i czterowartościową różnicową modulacją fazy, obydwa przystosowane do pracy na stałych i komutowanych łączach typu telefonicznego. Urządzenia zostały wdrożone do seryjnej produkcji w WZT „Teletra”. W latach 1980–1988 zajmował się metodami i modemami do transmisji danych w kanałach radioliniowych, które znalazły zastosowanie w ważnych systemach państwowych. Za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych dwukrotnie otrzymał Nagrodę Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, odznaczony został Brązowym Medalem „Za Zasługi dla Obronności Kraju” oraz Złotą Odznaką „Zasłużonego Pracownika Łączności” i Złotą Odznaką „Zasłużonego dla Łączności”.

W początkach swojej działalności dydaktycznej Cezary Dreger prowadził zajęcia laboratoryjne i ćwiczenia z „Podstaw transmisji danych”, a następnie wykłady „Urządzenia i układy transmisji danych” oraz „Podstawy telekomunikacji”, ostatnio prowadzi wykład „Systemy transmisji danych”. Był opiekunem ponad 120 prac dyplomowych inżynierskich i magisterskich. Za osiągnięcia w dziedzinie dydaktycznej dwukrotnie otrzymał Nagrodę Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

W latach 1986–2005 Dreger pełnił funkcję Zastępcy Dyrektora Instytutu ds. Dydaktycznych. W tym okresie zajmował się tworzeniem i modernizacją programów nauczania dla studentów specjalności Telekomunikacja. W ramach swojej funkcji zajmował się organizacją kształcenia w szybko rozwijającej się dziedzinie w ramach różnych form studiów inżynierskich dla absolwentów średnich szkół technicznych o specjalności telekomunikacja lub elektronika, a także różnych form studiów podyplomowych. W 1995 roku zorganizował

Słowa kluczowe

- systemy i sieci telekomunikacyjne
- transmisja danych
- IP

D

2-letnie Magisterskie Studia Uzupełniające (MSU) w zakresie specjalności Telekomunikacja dla osób, które ukończyły w dowolnej uczelni studia zawodowe na tej lub pokrewnej specjalności, był kierownikiem tych studiów do 2003 roku. Oddzielnym problemem do rozwiązania w czasie pełnienia funkcji zastępcy było stworzenie różnych form elektronicznej sprawnej obsługi procesu dydaktycznego widzianego zarówno od strony wykładowców, jak i studentów pozostających pod opieką Instytutu Telekomunikacji. Za osiągnięcia w dziedzinie naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej odznaczony został Złotym Krzyżem Zasługi i Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Jest członkiem Sekcji Telekomunikacji Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji Polskiej Akademii Nauk. W latach 1998–2009 był zatrudniony jako ekspert w Telekomunikacji Polskiej S.A.

Jego hobby to astronomia i problemy geodezji satelitarnej.

